

بررسی وضعیت میزان تجمع نیترات در سیب زمینی تولیدی منطقه اردبیل

انور اسدی جلودار^۱، کامبیز بازرگان^۲، محمد شعاع اردبیلی^۳، اسماعیل اصغری^۴

۱- محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل-۲- عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خاک و آب-۳- کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اردبیل-۴- کارشناس جهاد کشاورزی استان اردبیل

مقدمه

سیب زمینی به عنوان یک محصول زراعی اولین بار اوایل قرن هجده وارد ایران و در حال حاضر در اغلب نقاط کشور از جمله استان های اردبیل، آذربایجان شرقی و غربی، همدان، کرمانشاه، خراسان، اصفهان و تهران به عنوان یک محصول عمده زراعی محسوب می گردد. این محصول بعد از گندم و برنج به دلیل داشتن نشاسته و پروتئین های مختلف یکی از محصولات استراتژیک با ارزش غذایی بالا است و از غذاهای مهم و اصلی مردم ایران محسوب می شود. سطح زیرکشت این محصول در ایران تا نزدیک ۱۸۰ هزار هکتار در سال گزارش شده است. مصرف بی روبی و نامتعادل کودهای شیمیایی و عدم استفاده از کودهای آلی در مزارع سیب زمینی سبب ظهور ناهنجاریهای تغذیه ای و کاهش کمی و کیفی محصول شده است و این موضوع علاوه بر ضرر و زبان اقتصادی برای کشاورزان، موجب به مخاطره افتادن سلامتی تغذیه انسانها می شود. با توجه به مصرف سرانه سیب زمینی که بعد از گندم و برنج در کشور قرار گرفته است. این محصول نیاز به بررسی جامع میزان آلودگی نیترات و شناخت منابع آلایندگی و ارائه راهکارهای مناسب برای کاهش نسبی آلودگی دارد.

نیترات یکی از آلاینده های مهمی است که در محصول سیب زمینی عمدتاً در اثر مصرف نامتعادل کود و زیاده روی در مصرف کودهای نیتروژنی در اندازه های گیاهی تجمع پیدا می کند. متناسبانه مصرف بیش از حد مجاز نیترات در سیستم گوارشی بدن انسان و دام تبدیل به نیتریت شده و نیتریت با برخی از اسیدهای آمینه ترکیب و تولید نیتروز آمین می نماید که این ماده سرطانزا می باشد. عوامل موثر در تجمع نیترات متفاوت اند، عواملی همچون ارتفاع مختلف یک محصول، مقدار و نوع منبع نیتروژن مصرفی، شدت نور، مقدار آب، pH محیط، دوره نوری، حرارت محیط و زمان برداشت محصول می توانند باعث افزایش یا کاهش تجمع نیترات در گیاه شوند (رازقی فرد، ۱۳۷۲) برای مثال نور باعث تغییر نفوذپذیری غشا و کوئل نسبت به نیترات از طریق فیتوکروم می شود و کمبود نور تجمع نیترات را بالا می برد (رازقی فرد، ۱۳۷۲). ویا رقم در آگا در شرایط مساوی پتانسیل ذخیره نیترات بیشتری را نسبت به رقم دیامانت دارد (ملکوتی، ۱۳۷۵). همچنین زمان برداشت محصول نیز از عوامل مهم در تجمع نیترات است. اگر برداشت سیب زمینی در شدت نور مناسب و حوالی عصر صورت بگیرد بهتر است (رجبزاده، ۱۳۸۳).

کودهای نیتروژنی عمدتاً به صورت ترکیبات آمونیاکی نظیر اوره CO(NH₂)₂ مصرف می شوند ولی به دلیل اکسید اسیون سریع میکروبی نیترات حاصل می شود. با بکارگیری مقدار زیادی کود نیتروژنی در خاک، جذب نیترات افزایش یافته در حالیکه احیا و آسیمیلاسیون آن در داخل گیاه به همان نسبت بالا نمی روید. بدین ترتیب تجمع نیترات در بافت گیاه صورت می گیرد (Barker and et al, ۱۹۷۱؛ ورازقی فرد، ۱۳۷۲). تجمع نیترات معمولاً اثر سیمیت برروی بافت گیاهی ندارد اما برروی انسان و حیواناتی که از سبزیها و گیاهان حاوی مقادیر بالای نیترات تغذیه می کنند، اثرات سمی و مضری بر جای می گذارد. (Neetesen, ۱۹۸۷)and Zwetsloot (۱۹۸۶) در هلند گزارش نمودند که رابطه عملکرد محصول سیب زمینی با مقادیر مختلف مصرف نیتروژن به صورت نمایی است، با افزایش میزان مصرف نیتروژن تا حدود ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد به شدت افزایش می یابد و با مصرف بیشتر نیتروژن عملکرد افزایش چندانی نخواهد داشت.

حدود مجاز نیترات در سیب زمینی بر حسب میزان مصرف در روز قابل تغییر می باشد. به عبارت دیگر مصرف سرانه سیب زمینی که در ایران روزانه ۱۰۰ گرم و در آلمان ۴۰۰ گرم می باشد، حد مجاز نیترات در سیب زمینی های تولیدی در آلمان بایستی به مراتب کمتر از سیب زمینی تولیدی در ایران باشد (ملکوتی و همکاران، ۱۹۷۸). (Lorenz, ۱۹۷۸، ۱۳۸۳) حد مجاز نیترات در غده سیب زمینی را کمتر از ۲۰ میلی گرم در ۱۰۰ گرم وزن تازه گزارش کرده است. ملکوتی و بای بوردی (۱۳۸۲)، این حد را ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن تازه سیب زمینی گزارش کرده اند.

نیاز روزانه انسان به نیترات به ازای هر کیلوگرم وزن بدن بالغ برابر ۵ میلی گرم می باشد. به عبارت دیگر فردی که ۷۰ کیلوگرم وزن دارد می تواند در روز تا حد ۳۵۰ میلی گرم نیترات از منابع غذایی و آب مصرف کند. چنانچه در مواد خوراکی مصرفی، مقدار نیترات از حد مجاز فراتر رود برای سلامتی انسان در طولانی مدت تهدیدآمیز خواهد بود. ضرورت کنترل نیترات در محصولات کشاورزی از جمله سیب زمینی از اقدامات مهم تامین غذایی سالم و کافی برای همه مردم است. لذا لازم است مواد غذایی تولیدی، عاری از هر نوع آلاینده، از جمله نیترات باشد (رجبزاده، ۱۳۸۳).

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

بررسی میزان آلودگی به نیترات محصول سیب زمینی که روزانه در میادین میوه ترهبار شهر تهران عرضه می شد، جمع آوری اطلاعاتی به منظور شناخت منابع و دلایل متغیر بودن میزان نیترات در محصولات سیب زمین و استنتاج و استخراج راهکارهایی برای کاهش نسبی تجمع نیترات در محصولات سیب زمینی ارائه شده در بازار از اهداف اجرای این طرح بود.

مواد و روش ها نمونه برداشت:

از آنجا که تعداد تقریبی نمونه ها بر اساس وسعت منطقه در نظر گرفته شده بود، حتی المقدور نمونه ها به نحوی انتخاب شدند که نماینده سیب زمینی کاری منطقه باشند. نمونه گیری بصورت مركب (از هر مزرعه که از نظر خاک، رقم و مدیریت کشت یکسان بود. ۱۵ تا ۴۰ زیر نمونه حدود یک کیلو گرمی از کپه های سیب زمینی برداشت، و در نقطه ای از مزرعه با هم مخلوط شدند. پس از مخلوط کردن کامل نمونه ها نمونه مركب اصلی حدود یک کیلو گرم که شاخص مزرعه بود از میان این مخلوط برداشت گردید) و از ارقام غالب منطقه وبا پراکنش مناسب که کل منطقه را پوشش می داد انجام گرفت. به منظور ایجاد یکنواختی در زمان نمونه برداشی و خارج کردن اثر ان بر نیترات غده های سیب زمینی، نمونه برداری همزمان با برداشت انجام گرفت. نمونه ها در کيسه پلاستیکی و در یخچال نگهداری شده و در ظروف محتوی بخ به ستاد مؤسسه ارسال گردید.

به منظور دستیابی به اهداف این تحقیق، نمونه برداری از محصول سیب زمینی از دو مبدأ زیر انجام گرفت:

نمونه برداری از سیب زمینی های مصرفي شهر وندان در طول مدت یک سال، بطور هفتگی از میدان مرکزی میوه و تره بار شهر تهران که همراه با اطلاعات آنها از نظر مبدأ تولید، تازه یا انباری بودن و رقم.

نمونه برداری از سیب زمینی های تولیدی از مزارع تحت کشت سیب زمینی در حال برداشت همراه با اطلاعات شرایط کشت و مقادیر کودهای مصرفي طی پرسشنامه هائی از کشاورزان سیب زمینی کار.

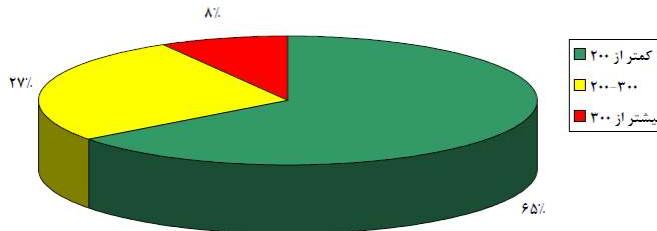
روش تجزیه :

مقادیر نیترات در غده های سیب زمینی با استفاده از روش اسید نیتریک تعیین شد (Cataldoand et al, ۱۹۷۰). در این روش ابتدا سیب زمینی ها شسته شده، برش داده می شوند و بعد از خشک شدن در دمای ۷۰ درجه سانتی گراد، پودر شده و از الک ۴۰ مش عبور داده می شوند. در زمان اندازه گیری نمونه ها مجددا در دمای ۷۰ درجه خشک می شوند. ۱/۰ گرم از نمونه توژین و به ارلن مایر ۵۰ میلی لیتری منتقل می شود. سپس ۱۰ میلی لیتر آب مقطمر عاری از یون به آن اضافه می شود. سوسپانسیون بدست آمده به مدت یک ساعت در آون در دمای ۴۵ درجه نگهداری شده، بعد از به هم زدن، به لوله های سانتریفیوژ منتقل و به مدت ۱۵ دقیقه در دور ۵۰۰۰ سانتریفیوژ می شود. ۲/۰ میلی لیتر از عصاره زلال بدست آمده را به ارلن مایر ۵۰ میلی لیتری منتقل و به مدت ۸/۰ میلی لیتر اسید سالیسیلیک ۵ درصد (W/V) در اسید سولفوریک غلیظ را به آن افزوده و تکان داده می شود. مخلوط حاصل ۲۰ دقیقه در دمای اتاق باقی مانده و سپس ۱۹ میلی لیتر سود ۲ نرمال، تا حصول $\text{pH} = ۱۲$ در مخلوط به آرامی به آن افزوده می گردد. میزان جذب نمونه بعد از سرد شدن آن در طول موج ۴۱۰ نانومتر با اسپکتروفوتومتر قرائت می شود.

نتایج و بحث

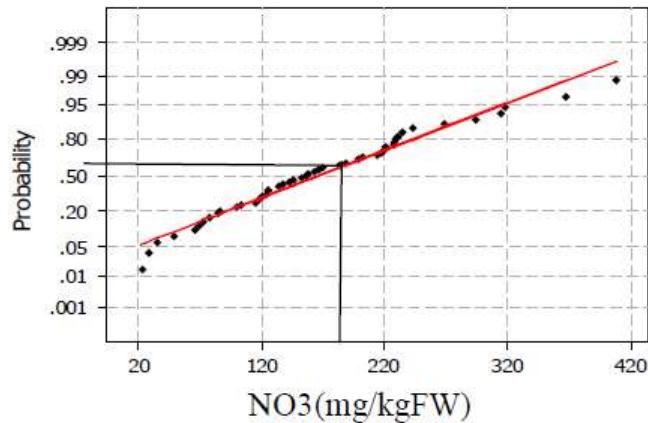
به منظور وضعیت تجمع نیترات در محصول سیب زمینی تولیدی در اردبیل این طرح بعنوان بخشی از طرح ملی بررسی میزان باقیمانده نیترات در سیب زمینی مناطق عمله تولید کشور و میدان تره بار تهران در منطقه سیب زمینی کاری داشت اردبیل اجر گردید در اجرای این طرح از ۴۸ مزرعه سیب زمینی که در حال برداشت بودند نمونه کاری برای تجزیه تهیه و به همراه فرم شماره یک تکمیل شده که شامل پرسشهای درخصوص اطلاعات مزرعه ای از قبیل تغذیه و ابیاری و... بود به آزمایشگاه موسسه تحقیقات خاک و آب ارسال گردید. نمونه برداری، نقل و انتقال، آماده سازی و اندازه گیری پارامتر های ذکر شده در سیب زمینی ها به روش های متدائل در آزمایشگاه موسسه تحقیقات خاک و آب انجام. سپس نتایج مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. نتایج نشان دادند که از نمونه تجزیه شده ۶۵٪ مقدار نیترات کمتر از ۲۰۰ میلی گرم در کیلو گرم، ۲۷٪ بین ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم در کیلو گرم و فقط ۸٪ آن بیشتر از ۳۰۰ میلی گرم در کیلو گرم نیترات دارد.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

شکل ۱- توزیع وضعیت نیترات در ۴۸ نمونه برداشتی از مزارع سیب زمینی دشت اردبیل

همچنین منحنی بررسی وضعیت توزیع غلظت نیترات در نمونه های تهیه شده نشان داد که احتمال اینکه سیب زمینی برداشتی از مزرعه بیش از ۲۰۰ میلی گرم در کیلو گرم وزن تر نیترات داشته باشد %۴۰ است.

میانگین غلظت نیترات: ۶۱۵/۱۶۷
حداقل غلظت: ۷/۲۱
حداکثر غلظت: ۹/۴۰
شکل ۲- منحنی بررسی وضعیت توزیع غلظت نیترات در نمونه های سیب زمینی اردبیل
انحراف استاندارد: ۳۲۹/۸۷

- منابع
- ۱- رازقی فرد، م. ۱۳۷۲. تجمع نیترات در سبزی ها و رابطه آن با کیفیت آن. مجله کشاورزی و دام، شماره ۱۱. صفحات ۲۸ و ۲۹، تهران، ایران
 - ۲- رجبزاده، ف. ۱۳۸۳. بررسی تجمع نیترات در تعدادی از سبزی های خوراکی، سیب زمینی و پیاز در میادین تره بار تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
 - ۳- ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۵. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. انتشارات سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی.
 - ۴- ملکوتی، م. ج. و آ. بای بورדי. ۱۳۸۲. روش های افزایش عملکرد، بهبود کیفیت و کاهش غلظت نیترات و کادمیم در غده های سیب زمینی و پیاز «هشدارهای بهداشتی». نشریه فنی شماره ۲۴۲. نشر آموزش کشاورزی معاون تات، وزارت جهاد کشاورزی، کرج، ایران.
 - ۵- ملکوتی، م. ج.، س. ج. طباطبایی، و آ. بای بورדי. ۱۳۸۳. مصرف بهینه کود روش موثر در افزایش عملکرد و کاهش غلظت نیترات در غده های سیب زمینی. مصرف بهینه کود راهی پایداری در تولیدات کشاورزی.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

- ۶- Barker, A. V. et al. ۱۹۷۱. Nitrate accumulation in vegetables: Spinach grown in upland soils. *Agron. J.* ۶۳: ۱۲۶-۱۲۹.
- ۷- Cataldo, D. A., M. Haroon, L. E. Schrader and V. L. Youngs. ۱۹۷۵. Rapid colorimetric determination of nitrate in plant tissues by nitration of salicylic acid. *Commun. Soil Sci. and Plant Anal.* 6(1): ۷۱-۸۰.
- ۸- Neetesom, J. J. and Zwetsoot, J. C. ۱۹۸۷. Analysis of the response of sugar beet and potatoes to fertilizer nitrogen and soil mineral nitrogen. *Netherlands J. of Agri. Sci.* 37: ۲۲۷-۲۶.